

Nr 1015

Av herr Nordgren, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 150, angående komplettering av riksstatsförslaget för budgetåret 1964/65 m.m.

I de likalydande motionerna I: 571 av herr Virgin m. fl. och II: 681 av herr Heckscher m. fl. har bl. a. hemställts, att riksdagen måtte besluta införa barnavdrag vid beskattningen fr. o. m. ingången av beskattningsåret 1965 med 1 000 kronor för ett vart av de två första barnen och med 1 500 kronor för tredje och varje följande barn. Bevillningsutskottet har i sitt betänkande nr 35 avstyrkt bifall till motionerna. Frågan har hittills icke varit föremål för riksdagens prövning.

Ett genomförande av nämnda förslag skulle innebära att större skatterättvisa skapades åt barnfamiljerna men även att en skattesänkning genomfördes. Denna kan beräknas till 300 miljoner kronor för helt budgetår, varav ca 90 miljoner kronor för budgetåret 1964/65. Med hänsyn bl. a. till att, enligt jämförelser verkställda inom OECD, de direkta skatternas andel av nationalinkomsten är avsevärt högre i Sverige än i jämförbara länder, finner jag en skattesänkning ytterst angelägen. För det fall att riksdagen biträder bevillningsutskottets yrkande och alltså avslår ovannämnda motioner bör därför enligt min mening en allmän skattesänkning genomföras. Lämpligen kan detta ske genom att uttagningsprocenten fr. o. m. 1965 sänkes till 95.

Jag åberopar det anförda och hemställer,

att riksdagen måtte besluta, att statlig inkomstskatt för skattskyldig, som avses i 10 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt, skall ingå i preliminär skatt

a) för andra kalenderhalvåret 1964 med 100 procent av grundbeloppet och

b) för första kalenderhalvåret 1965 med 95 procent av grundbeloppet.

Stockholm den 15 maj 1964

Hans Nordgren